

kongelige Huses Apanager. Med Hensyn til § 19 har Finantsministeren stillet to Ændringsforslag, som Udvalget har tiltraadt. Det første angaaer en Forandring i Summen med Hensyn til de 4 fælles Ministre for hele Monarchiet; Forandringen hidrører fra den foregaaende Personalforandring, og Udvalget har derfor tiltraadt Forslaget. Hvad det 2det Forslag derimod angaaer, saa maa det erindres, at istedetfor, at der i de to foregaaende Finantslove har været opført en Fællesudgift for de 3 særlige Ministre for Kongeriget, saa er der nu foreslaaet at opføre $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til samtlige særlige Ministre i hele Monarchiet. Den Betænkelse, der tidligere har været imod at vedtage Finantsloven i denne Form, hidrører derfra, at man ikke vishede igjennem Finantsloven at give en Anerkjendelse af Geheimestatsraadet; men, da nu „Geheimestatsraadet“ imidlertid er blevet optaget i Finantsloven ved dens Behandling her i Rigsdagens 4de Sessions 3die Samling, saa, efterat dette Ord dog engang er bleven optaget i Finantsloven, har Finantsudvalget ikke fundet væsentlige Betænkelseheder ved en saadan Redaction, ligesom der ogsaa, naar Loven ikke blev redigeret paa denne Måde, blev en Uoverensstemmelse mellem Finantsloven og de hidtil udkomne Statsbudgetter. Naar disse 2 Ændringsforslag vedtages, bliver det nødvendigt at foretage en Omredaction af Paragræphen, som jeg oprindeligt havde troet fulgte af sig selv; men den høitærede Formand har dog anseet det rigtigt, at der udtrykkelig blev fremsat et bestemt Forslag om, hvorledes Paragræphen i det Tilfælde skulde redigeres, og jeg har derfor tilladt mig mig at fremsætte et saadant Forslag.

Med Hensyn til Paragraph 20 har Udvalget foreslaaet, at denne Paragraph skulde udgaae, men jeg antager ikke, at dette Forslag behøver nogen videre Motivering.

Finantsministeren: Jeg troer ganske at kunne henholde mig til, hvad der nys er blevet udtalt af den ærede Ordfører. Da de Forslag, som jeg har tilladt mig at stille, og som kun ere af formel Betydning, ere tiltraadte af Udvalget, formener jeg ikke, at der

for Dieblisset vil være nogen Anledning for mig til at udtale mig nærmere derover. Angaaende § 20 skal jeg heller ikke paa dette Sted udtale mig nærmere, idet det jo vil sees, at denne Indstilling har foranlediget et af Udvalget tiltraadt Forslag, som i sin Tid vil komme under det høitærede Things Afstemning.

Linberg: Den Forandring, som skal foregaae i § 19, ifølge hvilken de Ministre, som ere særlige for Kongeriget Danmark, nu skulde opføres saaledes i Budgettet, som om de hørte til Fællesregjeringen, har i høi Grad forundret mig; thi mig synes, at man dog kunde lade os beholde dem i No som vore egne Ministre, da de dog ikke have Andet at bestille end at sørge for Danmarks særlige Anliggender. Det vil i mine Dine være en høi Grad af Inconsequents, naar man saaledes vilde sammenblande de forskjellige Ministre, og hense dem under een Kategori, og det navnlig paa en Tid, da vi just ere ifærd med at gjøre en Skilsmisse, at gjøre en Adskillelse imellem, hvad der er Almindeligt for Fællesmonarchiet, og hvad der er Særligt for Kongeriget. Jeg kan heller ikke skjønne, at der kan være det Mindste til Hinder for at lade det i Budgettet blive saaledes, som det hidtil har været, at Kongeriget særligt udreder, hvad der fordres til de særlige Anliggender. Jeg skal desuden tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, dersom det blev vedtaget, at det skulde være en stadig Norm, at samtlige Ministre skulde opføres under de fælles Anliggender, saa vilde Følgen deraf blive, at for Fremtiden vilde Rigsdagen ikke faae nogen Indflydelse paa at bestemme, hvad Gager der skulde tilflyde Ministrene for de særlige Anliggender, og deraf kunde der opstaae megen betydelig Skade for Kongeriget; thi, dersom det skulde sees, hvad man dog ikke kan sige er umuligt, at Kongen, istedetfor at have een Minister for Hertugdømmet Slesvig og een Minister for Hertugdømmet Holsteen, vilde — paa samme Måde, som vi have det her for Kongeriget — have særlige Ministre for Kirke og Underviisningsvæsenet, for Departementet for det Indre og for Justitsvæsenet, altsaa 3 Ministre for hvert Hertugdømme, og